

Το Κίβι, Κάρμεν ντε Ποσάδας (Διασκευή)

Μια φορά ήταν ένα αγρόκτημα. Οι κάτοικοί του ήταν κότες, γουρούνια, αγελάδες, γίδες, γάιδαροι... Το αγρόκτημα είχε καταπράσινα λιβάδια κι από τη μέση του περνούσε ένας ποταμός. Είχε και μια μικρή λίμνη. Φύλακας του αγροκτήματος ήταν ο Σκύλος. Μια μέρα της άνοιξης ο ταχυδρόμος έφερε στο Σκύλο ένα δέμα που δεν έγραφε για ποια ή για ποιον προοριζόταν. ¹

Ένα Κολιμπρί που πετούσε εκεί κοντά, φώναξε:

- Πέταξέ το στο ποτάμι. Έχει βόμβα! Κάτι παρόμοιο του είπαν όλα τα ζώα.

Ο Σκύλος δε φοβήθηκε, πήγε κοντά στη λιμνούλα και άνοιξε το δέμα σιγά σιγά. Και τι να δει; Ένα πολύχρωμο αυγό!

- *Πέταξέ το, του φώναξε το Κολιμπρί. Σου λέω είναι βόμβα!*

Ο Σκύλος, μόλις είδε το αυγό, φώναξε την Κότα. Της είπε να το πάρει, να το κλωσήσει. Εκείνη αρνήθηκε, λέγοντας ότι δεν είναι δικό της. ² Ο Σκύλος φώναξε το Γουρούνι. Κι εκείνο του είπε ότι δεν κάνει αυγά, επομένως δεν είναι δικό του. Τότε ο σκύλος φώναξε την Αγελάδα... τη Γίδα... το Γάιδαρο... Όλα τα ζώα αρνήθηκαν λέγοντας ότι το αυγό δεν είναι δικό τους. Ο Σκύλος τότε αποφάσισε να το πάρει σπίτι του. Το έβαλε στο πιο ζεστό μέρος του σπιτιού του και όλες τις επόμενες μέρες το κλωσούσε μαζί με τη γυναίκα του. Και τότε όλα τα ζώα τον κορόιδευαν!

Ένα πρωί, ο Σκύλος άκουσε ένα «κράατς»! Κοίταξε το αυγό και τι να δει! Ένα παράξενο πλάσμα. Ένα πανάσχημο όσο και πανέμορφο πλάσμα με ένα ατσούμπαλο σώμα και μια σουβλερή μύτη. Δεν ήξερε τι είναι και φώναξε την Κότα:

- *Μπορείς να το πάρεις αυτό το πλάσμα; Νομίζω ότι σου μοιάζει!*
- *Τι λες, του απάντησε η Κότα. Δε μου μοιάζει κι ύστερα, εγώ, αυτές τις μέρες έχω δουλειά. Βγάζω βόλτα τα κλωσόπουλά μου στη λιμνούλα.*

Ο Σκύλος τότε κάλεσε και τα άλλα ζώα. Όλα του είπαν κάτι παρόμοιο.

Και τότε αποφάσισε να το κρατήσει στο σπίτι του. Το παράξενο πλάσμα μεγάλωνε. Όλο το καλοκαίρι έτρεχε πάνω κάτω στο αγρόκτημα κι όλο πλατσούριζε στη λιμνούλα. Ο Σκύλος κι η Γυναίκα του έφερναν στο πλάσμα το καλύτερο φαγητό.

Μια μέρα, στην αρχή του φθινοπώρου, πέρασε ένας αετός πάνω από το αγρόκτημα. Μόλις είδε το πλάσμα, είπε στο Σκύλο:

- *Ω, έχεις ένα Κίβι! Έφυγαν προτού να μάθει ο Σκύλος τι είναι το Κίβι... Κι ευθύς αναρωτήθηκε: «Αλήθεια, ποιος να το έστειλε; Γιατί;»*

Την άλλη μέρα κι ως το μεσημέρι, ζώα από άλλα αγροκτήματα επισκέφτηκαν το αγρόκτημα του Σκύλου για να δουν το Κίβι. Μάλιστα έφεραν πολλά δώρα. Ένας λόφος από δώρα σχηματίστηκε έξω από το σπίτι του Σκύλου! Το απόγευμα επισκέφτηκε το σπίτι του σκύλου η Κότα:

- *Φίλε μου, του είπε, δε μου δίνεις εκείνο το πλάσμα που μου μοιάζει να το φροντίσω; Εσύ δε θα μπορείς πια. Είσαι και γέρος!*
- *Α, έτσι, ε; έκαμε ο Σκύλος. Για περίμενε έξω στην αυλή.*

Μετά από λίγο επισκέφτηκαν το Σκύλο, το Γουρούνι κι η Αγελάδα κι η Γίδα κι ο Γάιδαρος ζητώντας το Κίβι . Ο Σκύλος είπε και σ' αυτούς να περιμένουν έξω στη αυλή. Μετά από λίγο βγήκε έξω. Τους βρήκε να ψαχουλεύουν τα δώρα και να λένε: «Αυτό μου αρέσει!». Χαμογέλασε θλιμμένα, στη συνέχεια αγρίεψε και τους φώναξε αυστηρά:

- *Τι λέτε, που θα σας δώσω το παιδί μας! Τώρα που έγινε και σπουδαίο, το θέλετε, ε; Αμ δε, που θα σας το δώσω! Καταλάβετε το ! Εμείς το θέλαμε από πριν να γεννηθεί! Εμείς είμαστε οι γονείς του, εμείς θα το μεγαλώσουμε!...*

Ντροπιασμένα τα ζώα έφυγαν. Κι ο Σκύλος, μπήκε στο σπίτι, στο δωμάτιο που κοιμόταν το Κίβι. Το χάιδεψε, μονολογώντας. Πλάι η γυναίκα του χαμογελούσε τρυφερά:

- *Μικρό μου, είπε, τίποτε μη φοβάσαι. Μια μέρα θα γίνεις μεγάλο και τρανό. Θα κάμεις πολλά σπουδαία πράγματα. Αλλά ακόμη κι αν δε γίνεις μεγάλο και τρανό, ο μπαμπάς σκύλος και η μαμά σου το ίδιο θα σε αγαπάνε. Κοιμήσου τώρα ήσυχα, μικρό μας Κίβι!*

***Πρόσθετοι διάλογοι

1. – Έχω ένα δέμα για το αγρόκτημά σας Κύριε Σκύλε.
 - Για ποιον είναι;
 - Τι να σας πω;; Δε γράφει όνομα.
2. – Κυρία Κότα, εσείς που ξέρετε από αυγά, ήθελα να σας κάνω μια πρόταση...
 - Ααα! Πρόταση! Τι πρόταση Αγαπητέ Κύριε Σκύλε;;
 - Να κλωσήσετε και αυτό το πανέμορφο αυγουλάκι που μόλις παρέλαβα.
 - Δεν είστε με τα καλά σας μου φαίνεται! Αυτό δεν είναι δικό μου! Και ούτε καν μοιάζει κοτίσιο! Χάρισμά σας Κύριε Σκύλε!